

Monx, dimecres 2-IV-51

Mania ben meua: Acabo fa una estona de rebre la teua carteta d'ahir. Ja sabia jo que tindries un gran disgust. Ahir et vaig escriure però no vull passar avui sense fer algun comentari a la teua carta, malgrat no pugui solucionar res. En primer lloc vull dir-te que no perdís l'esperança. I és perdre l'esperança quan sembla que només veus com a única solució el retorn a casa. Pensem-ho bé. Jo ja et deia que si tinguessis d'anar a un camp allavors sí perquè sofriria molt saber-te en condicions dolentes, però cal abans, crec jo pensar un xic i veure i estudiar les avantatges i inconvenients d'un retorn a casa precipitadament i sense abans apurar les solucions que puguin existir aquí.

Certament, meua meua, que la solució que jo et deia de mirar si podies anar amb la nostra germana, no és cap solució ideal. Així ja ho sabia jo abans de t'insinuar-te-hi. És dolenta però pensa que podria ésser una solució transitòria i no definitiva. Joestic ben disposat a ingressar a un grup. Ja he escrit a Ansh (Gers) i escriuré més per a veure a on puc anar amb millors garanties d'estar-hi bé. Tu no patiries per això. Jo crec que no farà cap disbarat i soluciono en bona part el problema teu al aconseguir-te una allocució que és com una injecció i amb poc més que et defensessis ja pots campar. Després hi ha la cosa que si on vagi jo hi estic bé i que cercas-te alguna cosa per a Tu, de vida independent; com puc Mania meua? No et desesperis. Aquests dies mentre vas al dentista i esperes vindre aquí tu cerca per si troves quelcom aquí Pau. Després veus i ja parlarem llargament. Mentrestant jo rebre algunes noves de companys als quals he escrit i d'altres que escriuré entre avui i demà.

Meua meua. Que seria de nosaltres si ens separàs fronters? Jo crec que ho has pensat. Ah! Si sabies que la cosa de poder retornar a casa fos pròxima, si que res importaria que tu t'avancessis i mentre tant podries fins hi tot preparar alguna cosa i veure com millor podríem endegar la vida al vindre jo allí. Però... qui sap quant de temps ens queda de vida d'exil? Jo sabria resistir igual. N'estic segur. Un xic més d'esperança al saber-te lluny i a un lloc que no podria veure't malgrat en conviure's molt i molt. No desesperem i cal pensar amb el cap que jo, pots ben creure-ho, meua meua, el tinc un xic desorientat des de fa uns dies que visc molt preocupat.

No crec hauris plantejat bé el cas a la Mania. Dejar que no li has dit,

que li semblava la soluci' d'amar amb la nostra germana. Si calgués prendre aquesta determinaci' faré per tot que puguis les gestions a ella. Tu et sembla que no e' difícil supressar on hi ha la Mercedes i jo veec el contrari. Diguís, o que digui que jo estic ja enquadrat al moment no hi hauria res a fer.

Pensa, Maria nova, que cal cercar solucions ni que siguin interines. De moment prendre'm un mes de respiro ens convé. Mentrestant jo em situo on vagi, miro, indago i miro si et trobo feina particular, cerco una cambra i amb els diners de l'allocuci' i pots més salvaré una temporada més, potser tota la que ens resta d'estada en aquest país. No et desesperis i siguis fista i no ens ofeguem deb un vas d'aigua, Maria nova.

D'acord. T'enviarem tiquets i diners. Quedem així ben d'acord fins hi tot en el dia de la terra vinguda ací. Podies sortir el divendres per arribar ací el dimarts de flòria Ah! Com conté aquests dies! Ens veure'm, parlarem de tot i segurament que així ens reconfortarà no poc. Mentrestant no dormim. Escriv a la Mercedes i li dius com estàn allà cas que conseguís l'ingrés. Millor que mentrestant sortís una segona casa com chey Mané que seria ideal.

Passarem uns dies felisos que ben poun en som mereixedors, eh Maria nova?

Aquí sí que haurém après a sofrir i quan arribin els dies enyorats sabem el que costa la felicitat i per tant sabem treure'n tot el que té de dolç la vida de dos que s'estimen com tu i jo ens estimem. Confiança, Maria nova, que l'hora de la nostra resurrecció sonarà l'hora menys pensada i tinguis la certesa que no e' llunyana. Has oït avui la premsa? Bona notícia. Franco deixa lliures a 40000 presoners d'allà son a commemoració de la victòria final Jo penso que potres arribi l'alliberació del pobre Jaume. Si allà buiden les presons aviat hi haurà algun per nosaltres també, però ningú no desesperem. Heu de mirar d'apurar la cosa per si ací malgrat tot podem trobar una mica de felicitat. Jo ho he intentat fins ara ben negatiu el resultat, però potser serà positiu d'ací poc temps.

Confiança, neneta nova, i no desesperem. La soluci' casa sempre hi son a temps ara jo, Mané nova. Agotem primer tot el que hi hagi ací que mai em perdonarém haver nos precipitat. No temis res, ni retornar a un refugi. Et ten Pepe, per si podia millor portar-te un xic més de felicitat no dubta l'estiu passat supressar de nou a un Camp i avui no te' manies tampoc i content i sempre amb l'idea de que tot e' fa per fi de bé supressar a un grup de nou amics a un camp si entrant hi tu ho pusses trobar alguna ventatge.

Neneta nova, Penà, no t'escrivé pas. Dissabte sí, naturalment sí no hi ha res de nou. Els petonets més bonics de qui t'estima molt i e' ben veu